

BILAG B2

Jonas Stengaard Jensen: ”Marie Krarup: Europa, USA og Rusland skal finde sammen om den europæiske kulturarv”.

Ræson. 6.6.2018. Uddrag.

Interview med Marie Krarup, der har været forsvarsordfører for Dansk Folkeparti.

RÆSON: Når man ser på verden, er det svært at overse Donald Trumps ”America First”-dagsorden og hans systematiske indgreb mod Obama-administrationens bedrifter (frihandel med Asien, klimaaftalen fra Paris) og nu også USA’s exit fra Iran-aftalen. Hvad har Trump vist os om USA og verden?

KRARUP: Jeg synes, Trumps strategi om ”America First” er rigtig, teoretisk set. Men hvad han så gør, det er måske ikke altid det rigtige. Han gør jo ikke det, han sagde – og det er ret problematisk på en lang række områder. Det er klart, at vi i Dansk Folkeparti har en grundholdning om, at ”America First”-strategien er rigtig for USA, ligesom ”Danmark Først”-strategien er rigtig for Danmark. Vi synes, man skal have fokus på sit eget land – selvfølgelig med skyldigt hensyn til sine alliancepartnere, ellers har man jo ikke alliancepartnere. Men der ER intet odiøst i at sætte sit eget land i centrum, for det er der, man har sine forpligtigelser over for sine medborgere og sit fædreland.

RÆSON: I Kina har man også et meget centraliseret system, der har været en stor økonomisk og politisk succes, som sikrer stabilitet, vækst og kapitalismens blomstring. Hvis disse systemer er på vej op og viser sig i stigende grad at være succesfulde, alt imens USA samler sig om en ”America First”-dagsorden, kan man så begynde at tale mindre om en hegemonisk, unipolær verdensorden?

KRARUP: Det er noget helt uafvendeligt. USA bliver svækket ved, at andre bliver stærkere. De andre arbejder aktivt på det. BRICS-landene ønsker en multipolær verden, hvor de har mere indflydelse. Det mest interessante er, at dem, der taler for en multipolær verden, ikke ønsker en revolution. De ønsker ikke at ændre ved konstruktionen af FN’s Sikkerhedsråd. De ønsker blot, at det virker. Derfor synes jeg, det er forkert at kalde Kina og Rusland for ”revolutionære” lande, for de ønsker ikke at ændre verdensordenen. I stedet ønsker de at stabilisere den. De kritiserer konstant USA for at gå udenom Sikkerhedsrådet, da Sikkerhedsrådet har mulighed for at blokere. De bakker op om den nuværende verdensorden, men til gengæld ønsker de, at USA i højere grad skal tage deres stemmer i Sikkerhedsrådet mere alvorligt. Det tror jeg på længere sigt, at USA ikke kommer uden om.

I Rusland har de opgivet at vende sig mod Vesten – de vender sig mod Kina, knytter sig til deres ”One Belt, One Road”- projekt og samarbejder på en lang række områder. Det er en sørgelig udvikling, for jeg mener ikke, at vi i Europa har en interesse i, at Rusland bliver Kinas lillebror. Rusland er den svage part i forholdet til Kina og risikerer at blive domineret. Rusland har meget store landområder med svag befolkningsudvikling, der støder op til Kina, mens det forholder sig omvendt i Kina. Kina og Rusland deler ikke kulturelle ideer, blot det samme syn på den udenrigspolitiske verdensudvikling. Men Europa har masser af kulturelt fællesgods med Rusland, og det overser man pga. den ensidige pressedækning af Rusland.